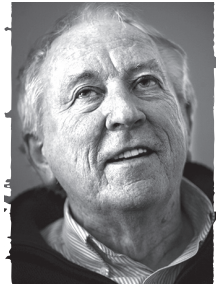

TOMAS TRANSTRÖMER

Allegro

Cânt Haydn după o zi neagră
și simt căldura simplă în mâini.
Clapele vor. Ciocănele blânde bat
Rezonanța verde, vivace și calmă.
Rezonanța spune că există libertate,
că există cineva care nu plătește tribut împă-
ratului.

Îmi vâr mâinile în buzunarele-mi haydniene
și îl imit pe cel ce privește lumea cu senină-
tate.

Înalț steagul haydnian – semn că:
„Nu ne predăm. Dar vrem pace”.
Muzica este o casă de sticlă pe panta
unde pietre galopează, pietre se rostogolesc.
Și pietrele străbat sticla,
dar fiecare geam rămâne intact.

Pietrele

Pietrele pe care le aruncăm, le aud
cum cad prin ani, limpezi ca lumina zilei.
În vale, faptele clipei, descumpănite,
galopează, strigând din
vârf de copac în vârf de copac, dar amuțesc
în aerul mai rarefiat decât cel al prezentului, și
alunecă,
precum rândunicile, din vârf de munte
în vârf de munte, până ce
dau de platourile cele mai depărtate,
de la hotarul ființei. Acolo
toate acțiunile noastre,
limpezi ca lumina zilei,
se prăbușesc nu în abis,
ci în noi înșine.

Conexiune

Privește copacul cenușiu. Cerul a curs
prin fibrele lui jos, în pământ –
un nor sfrijit e tot ce rămâne după ce
pământul a băut. Spațiul cosmic furat
se învârtește în împletitura de rădăcini, se
răsuțește
și devine verdeață. – Scurtele clipe
de libertate urcă din noi, trec involburate
prin sângele zeițelor Parce și o pornesc mai
departe.

Espresso

Cafeaua neagră la un restaurant-grădina
cu scaune și mese pestrice ca insectele.
Distilări prețioase
umplute cu aceeași tărie ca Da și Nu.
Ea este adusă din cafeneaua întunecoasă
și se uită în soare fără să clipească.
În lumina zilei un punct de negru binefăcător
care se varsă repede într-un client livid.
E asemeni picăturilor de profunzime neagră
pe care uneori suflerul le distilează
și care dau un ghiont binefăcător: Pleacă!
Îndemn să deschizi ochii.

Cărți postale negre

I

Agenda plină până la ultima filă, viitor
incert.
Odgonul fredonează o baladă apatridă.
Ninsoare pe marea de plumb nemișcată.
Umbrele
se iau la trântă pe chei.

II

La mijlocul vieții se întâmplă ca moartea
să vină
și să ia omului măsura. Vizita aceasta
e uitată și viața continuă. Costumul însă
e cusut pe neobservate.

Traducere: Dan Shafran